

lingen af Skattelovene har været forudsat, at de vilde indbringe. Hvorvidt disse Tal ville komme til at slaa til, om der enten vil komme mere eller mindre ind, det kan jo først Fremtiden vise. — Hvad Statsbanerne angaar, var deres nominelle Overskud, som jeg nævnte før, i Finansaaret 1902—03 omtrent 3 Mill. Kr. For det kommende Finansaar er Overskuddet beregnet til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere. Man vil maaske undres over, at Overskuddet ikke kan beregnes større, uagtet der i det næste Finansaar vil være traadt de ny Takstforhøjelser i Kraft, og den forøgede Indtægt, som ad denne Vej skulde indvindes, har været beregnet til omtrent 2 Mill. Kr. Men mod denne Indtægtsforøgelse staar paa den anden Side dels Lønningsforhøjelsen, som vil medføre for det kommende Finansaar en forøget Udgift paa omtrent 600,000 Kr., og dels er der den Omstændighed at tage i Betragtning, at for Finansaaret 1902—03 havde vi endnu ikke bragt til Anvendelse den ny korrekte Posteringsmaade med Hensyn til Fordeelingen af Udgifterne mellem § 27 og § 6. Der vil derfor paa Driften i Finansaaret 1904—05 ud over det, som er belastet Driften i 1902—03, komme til at hvile en forøget Udgift af omtrent 900,000 Kr. Disse to Poster tilsammen, 900,000 Kr. og 600,000 Kr., medføre altsaa, at den forøgede Indtægt, som Statsbanetaksterne tør antages at ville give, maa reduceres til den halve Mill. Kr., hvortil Overskuddet for det kommende Finansaar er anslaaet højere end for det forløbne Finansaar. Der er derimod ved dette Overslag ikke taget i Beregning den Forøgelse af Indtægten, som mulig kan fremkomme ved en Forøgelse af Trafikken; thi efter Erfaringen er Trafikkens Stigning saa springende og usikker, at det vilde være uklogt, om man paa Forhaand vilde tage dette Moment med i Beregning. Viser det sig, at Trafikken stiger, og at der som Følge deraf opnaas et forøget Udbytte, vil det være saa meget desto behageligere. — Naar jeg derefter gaar over til Udgiftssiden, da ere Udgifterne opførte med omtrent $2\frac{3}{4}$ Mill. mere end paa Finansloven for det nu løbende Finansaar. Denne Forøgelse skyldes for den langt overvejende Del de forskellige Love, som bleve vedtagne i forrige Samling. Den største Post, $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er Statstilskuddet til Kommunerne. Finansministeriets Budget er forøget med et Udgiftsbeløb af omtrent 400,000 Kr. i Anledning af de ny Skattelove, ligesom der under Landbrugsministeriet er opført 200,000 Kr.

til Gennemførelsen af Loven om Tiendeafløsning. Dette er de vigtigste Poster. I øvrigt ere Udgifterne til de forskellige Ministerier ikke i nogen væsentlig Grad større eller mindre end paa den nugældende Finanslov. Hvad angaar Udgifterne til offentlige Arbejder, ere de samlede Beløb dertil opførte paa det nærmeste med den samme Sum som for det nuværende Finansaar.

Det samlede Resultat saavel af Statsregnskabet for det sidst afsluttede Finansaar som af Budgettet for det kommende Finansaar, er, som det heraf vil fremgaa, i væsentlig Grad gunstigere, end Tilfældet har været i de nærmest foregaaende Aar. Det maa siges, at vor finansielle Stilling som Helhed nu ser ikke lidet lysere ud end i endogsaa en Række af forløbne Aar. Men det vilde paa den anden Side være urigtigt, om jeg undlod at fremhæve, at man vilde gøre sig skyldig i en beklagelig Vildfarelse, om man lod sig forlede til at tro, at nu svømme vi i Overflod, og at nu kunne vi rutte med Pengene af Hjertens Lyst. Det er ganske vist saa, at et Underskud paa 10 Mill. Kr. er betydelig værre end et Underskud paa 2 Mill. Kr. Men heller ikke dette sidste er dog noget, som der egentlig er synderlig Grund til at prale af. Det bør siges, at det at have Balance i sin Statshusholdning er det første Krav, som maa kunne stilles til en Stat, som skal kunne vente at opretholde sin finansielle Kredit, og over for de meget store ny Udgifter til det ene og til det andet Formaal, som kunne ventes i de kommende Aar, er fremdeles en ikke ringe Forsigtighed i vor Statshusholdning at anbefale. Men det er selvfølgelig lykkeligt og maa for alle være kærkomment, at en Opgang i vore økonomiske Forhold som Helhed, i Forbindelse med forstandige Foranstaltninger til Forøgelse af vore Indtægter, foreløbig har bragt vore Finanser i en saa meget bedre Tilstand.

Jeg skal derefter fremsætte det Lovforslag, som jeg har tilladt mig i Dag at annoncere, nemlig om Genopførelse af Christiansborg Slot. Efter den ulykkelige Ildsvaade, som nu for 19 Aar siden overgik Slottet, har der været gjort mange Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet om dets Genopførelse til en Løsning, og det maa sikkert erkendes af alle, at det at lade Ruinen henligge fremdeles i et ubegrænset Aaremaal er i ingen Henseende ønskeligt. Allerede i Rigsdagssamlingen 1884—85 blev der af den daværende Regering fremsat Forslag om at genopbygge Slottet i